

2

LONDONAJS AVIŽIE

Nr. 1588.

12. august .

1977.

BAZNĪCAS VIRSVALDES SĒDE
LONDONĀ

Baznīcas virsvaldes plenārsēdi pirms
Dziesmu svētkiem 22. jūlijā ar svētbrīdi

Jaunās maiņas sniegums Dziesmu svētkos

Plašo Dziesmu svētku apmeklētāju saimi visvairāk iepriecināja trīs sarīkojumi:
«Dziesmu svētkus iesāk jaunie», jaunatnes rīts un tautas deju uzvedums. Jauno

«BAUDIET BRĪVĪBU, KAMĒR
BELGRADES KONFERENCE VĒL NAV
NOTIKUSI»

Latvijas atjaunošanas komitejas Eiropas

M rti š V rti š

NO LONDONAS DZIESMU SV TKU PIEZ MJU BURTN CAS

1. Te tr

— Baiba jauk ! Lai skat mies Blaumani:
M žam b s m la, un vienm r b s naid!
—Bet tu? Vien m nies un melo, kad skauj

mani,
Bl d gs tavs kr pnieka nešpetnais smaids!

— Skaties šo Tausē i, tik teicami sp l to!
Aktieris lielisks nu Reinis ir gan!

— Tev tik tas Birzgalis! Es gan t v l tos,
Kaut tu tik smaid gi piev rstos man.

— Vai tad nav braši t vecpuis tur ties:
Naudas daudz, vis das raizes maz skar!
— Tev jau k Reinim s k pakakle spuroties,
Preci mani — sievu, ko slav t vien var.

2. Uz rakstnieku r tu pošoties

— Mums rakstnieku r t gan pien ktos b t!
— Daudz svi ots, n k snaudiens, b s
nos d t gr t

— Tu atkal nu ies ksi cilin t bi eri?
N c lab k apbr not burv go Sni eri!

— Skrej, skrej tad nu skubu skubinu,—
Tu iem lej's ar Indru Gubi u!

— Vien darbus ! Bet kur v l Aina Kraujiete!
— Lai dzeja! Pie alus palikt man aujiet!

— V l las s tas venti š Krišs Kuraža...
— Kad t miski peršo, es j tos sts mulaža!

— N c! Rakstniekus vajag atbalst t!
— N ! Dzeršu. Man apraksti dzejnieces r t!

3. Dejas trakum

Sen arlim rstas dancot vairs neat auj,
Bet Daga, š ragana, dej to rauj.
— Man mirt tav s rok s ! Tu n vi man nes!
Tu, sievieta, esi bez dv seles!

Bet rd s un auro mikrofonas ska š,
L dz arli pašu gr bj apdullums za š;
Vai Dagai v rs, b rni, vienalga nu tam,
Traks apž audz to rok m vi š dreboš m.

tejas iervaros. Karaliene un Edinburgas hercoga klātienē viesi reprezentēja sabiedriskos un jaunatnes darbiniekus no Lidsas, Bradfordas, Kirklizas, Veikfildas un Kalderdāles pašvaldību aprīņiem. Bradfordas lūgto viesu starpā bija arī Ināra un Gunārs Tamsoni. Gunārs Tamsons šo ielūgumu saņēma kā Bradfordas Apspiesto tautu komitejas priekšsēdis.

Pārsteidza pieņemšanas nepiespiestā noskaņā un brīvais izkārtojums. Deviņos vakarā bija jābūt pilsētas nama Viktorijas zālē, bet līdzī šai instrukcijai bija arī mašīnu parka plāns, mašīnas lipekļi, grupas iedalījuma zīme un rīkotāju lūgums būt laicīgi, jo paredzama druzma pilsētas centrā. Mašīnu novietošana pūrak oficiāla neiznāca, jo policija uz ielām īsti nezināja, kurā no nozīmētajiem mašīnu parkiem vēl iespējams novietot spēkratus. Toties nonākot pie pilsētas valdes nama ieejas, stāvoklis mainījās — pie kāpnēm trīs pāros bija novietoti dalībnieku ielūgumu kontrolētāji. Tik izveicīgi viņi veica savu uzdevumu, ka par viņu nodarbošanos šaubu nevarēja būt. Bet ar to arī «skrinīņš» bija galā. Nonākot zālē, apkalpotājas piedāvāja glāzi vīna un lūdza virzīties uz savas grupas pusi. Grupu burti bija norādīti uz plakātiem, izkārtiem pie zāles kolonnām.

Zālē brīva un priecīga noskaņa. Vakara dalībnieki, nonākuši pie norādītās grupas, iepazīstas savā grupā. Apkārt ceļo paplātes ar uzkožamiem un vīnu. Tikai īsi pirms desmitiem pienāk kāds no rīkotājiem un lūdz, lai sadalāmie apļos, ap 12 personu katrā. Tiek paskaidrots, ka karaliene pakavēsies pie katra apļa. Turpat arī izrauga apļa pārstāvi — ar to tiks karaliskais pāris iepazīstināts, bet ar pārējiem sarunas notiks bez sasveicināšanās. Tiek paskaidrota uzrunas forma karalienei un Edinburgas hercogam. Minūtē lieta ir kārtībā.

Drīz arī atskan fanfaras, un zālē ienāk karaliene un Edinburgas hercogs, aiz viņiem mielasta viesi, jo kopš pulksten astoņiem otrā pilsētas zālē bija svētku mielasts 200 viesiem. Vērojot karālpāri, tikai īsti var

nieku iznāca runāt ar karalieni, kamēr otrai pusei runāšana bija ar princi Filīpu, bet toties divreiz garāks tika aprunāšanās laiks, kā tas būtu bijis, ja abi to pašu loku būtu apstaigājuši kopā. Nedomāju, ka vakara dalībnieki bija zaudētāji. Koris, zāles gala paaugstinājumā novietots, dziedāja, sākot ar «God save the Queen», tūlīņ pēc fanfārām, pēc tam ar pārtraukumiem visu laiku, līdz karaliene un Edinburgas hercogs atstāja Viktorijas zāli.

Vērojām karalieni virzīties no apļa uz apli — augumā mazāka, nekā bijām iedomājušies, tērpusies dzeltenā tērpā. Galvā dimantiem rotāta diadēma, dimantu kakla rota. Precīzs profils, sarunās dzīva un atsaucīga, bet sejā drusku noguruma pazīmes. Karaliene nonāk pie blakus apļa, un varam viņu netraucēti novērot — vakara viesi ir disciplinēti un nedrūzmējas, kā to dažkārt var novērot ielā, tāpat sarunas savā starpā nav skaļas. Mūsu apli apciemo Edinburgas hercogs; slaidis, bet ne garš, pelēki melnā vakara tērpā ar vienīgo ordeni lentā uz kaklu. Hercogs ir runīgs; ar savu tik īpatnējo šarmu un ļoti atjautīgo pieeju liekas, ka viņš vienmēr ir gatavs kādam jokam, tak arī nopietni runāt viņam veicas brīvi un tekoši. Pēc iepazīstināšanas runā uz mums visiem.

Tad arī mūsu debija ir galā un paliekam tāpat savā aplī līdz karaliene atstāj telpu — to mums ir lūguši rīkotāji, lai mūsu mašīnas netraucētu viņas plānoto aizbraukšanu. Pamanām otrā grupā bijušo Lidsas lordmēru Ernestu Morisu ar kundzi un aizejam aprunāties ar viņiem, ar tiem draudzībā no aizgājušā gada kopīgi pazīstami Lidsā. Tad arī vakara viesi ir pakļūduši, pienākusi gandrīz pusnakts stunda, un dodamies mājā. Ir gandarījums, ka mūsu sabiedriskais darbs Bradfordā sagādājis šādu atzinību no pašvaldības darbiniekiem. Jūtamies priecīgi, ka vakars ir noritējis tik raiti un nepiespiesti. Domās pievienojamies visiem vakara viesiem, vēlot Anglijas karalienei vēl daudz sekmīgu valdīšanas gadus!

G.T.

redzēšanos 27. augustā Karalienē.

F. Mičulis.

Lasītāju balsis

TAUTAS TĒRPU LIETOŠANA
Atbilde «Apmeklētājam» L.A. 1. jūlija
numurā

Šī anonīmā, kaut kādi aizvainotā rakstītāja vēstule ievietota Dziesmu svētku ziņu nodaļā. Ja «apmeklētājs» uzņemtos bērnu svētku rīkošanu, tad viņš varētu nosacīt, kā bērniem jāģērbjas. Līdz šim tādas direktīvas nav dotas. Tautas tērpu lietošana nebūtu padarījusi programmu labāku. Jānoraida rakstītāju pieņēmums, ka tautas tērpi kļuvuši mazvērtīgi vadītāju acīs. To lietošana katrā sanāksnā, ko sauc par sarīkojumu, bērnu acīs gan var tos padarīt par samērā parastu ģērbšanās veidu, nedodot bērniem nekādu dziļāku izjūtu latviskuma apgūšanā.

Cerams, ka «apmeklētājs» rakstīs atvainošanās vēstuli «ziemeļniekiem», ja viņš bija Jāņu uzvedumā «Straumēnos». Tur visi bija ģērbusies tautas tērpos. Jautājumā par apģērbu Jaunatnes rītā Dziesmu svētkos «apmeklētājam» laikam nav bijis pieejams neviens vadītāju apkārtraksts, ja viņš tā var zoboties par sagaidāmo apģērbšanās veidu.

Bērnu svētku programma tiešām neiznāca tāda kā cerēta. Būtu bijis labāk, ja tajā neietilptu mazliet aizmirstu dzejoļu skaitīšana. Ja bija tikai četras Jaunatnes rīta dziesmas, tā nebija nekāda cieņņas parādīšana Andrim Vitoliņam. Nav daudz cilvēku, kas varētu vadīt sekmīgi šo dziesmu, dziedātāju un instrumentu pilnīgu sabalsojumu.

Konstruktīva kritika un ierosinājumi ir pieņemami katrā laikā. Tos var uzrakstīt avīzē, vai arī pārrunāt privāti, bet dubļu sviešana noraidāma.

A.V. Ozoliņš

1977. g. «Mūsmāju» bērnu svētku vadītājs.